

KUKUBEL (euskal ipuin zaarra)

Kukubel, artzain txikia, neskato ona zan, eta oso polita ganera.

Beinola baten mendian, ardiak jagotean egoala, maitagarri bat agertu jakon, eta esan eutson:

Kukubel, neskato ona zara-eta, zer gura dozu nik zuri emotea?

— Nik txikilibitu sorgindu bat gura dot. Beraren soinua entzungo dabon guztiak dantzaz jarriko dauazan txilibitu sorgindua.

Eta maitagarriak urregorritzko txilibitu polit bat emon eutson.

Kukubel urregorritzko txilibitu a jotan asi zanean -ene!, gauza arrigarria!— mendiko pago, aretx, ardi, arkume eta loretxuak dantzaz asi ziran. A, bai zala ikustekoa!!

Erriko abadea eiztari amorratua an eta bein, bere txakur eta suizkiluagaz, Kukubel ardiak jagoten egoan toki ondo zan, eta an erbien zelatan, sasiarte baten, ostendu zan.

Kukubel, beti tez, txilibitu sorgindua jotan asi zan. Orduan, eleizgizona, txilibituaren soinua entzunaz batera, sasiartean saltoka ta triskaka asi zan, soineko guztiak urrutu artean.

Aren asarrea txilibitua isildu zanean! Kukubel gordinik jango eban, bada!

Abadeak, urrengo domekan, pulpitutik esaten ekin eutson:

— Kukubel sorgina da eta erre egin bear da!

Biamonean, erri osoa, alkatea aurretik, erriko zelaian batu zan, sorginaren azkena ikusteko.

Kukubel, eskuak lotuta, abarren ganean erreteko ipini eban. Orduan, Kukubelek alkate jaunari olan eskatu eutson:

Alkate jauna, arren, erreta il baino leen, urregorritzko txilibituaz azken abestia jotan itziko deustazu?

Eta alkateak, baietz.

Txilibituaren soinua entzunaz batera, zelaian egozan guztiak, atso aginbako eta agure zaarrak, ume txiki ta gazteak, gizon, andra, txakur, katu eta ango ondomoko guztiak dantzaz asi ziran. Ango zarraparra eta irrintziak! Ango arnasestua eta izerdi beroa bota bearra!

Guztiak neke-neke egin ebazanean, Kukubelek esan eban:

— Bizitzea parkatu artean, ez dot txilibitu au agotik kenduko.

Danak baietz ta baietz erantzun eutsoen, parkatuta egoala, baina arren ta arren txilibitu demontre a isilduteko.

Isindu zan Kukubel eta dantzea amaitu zan.

Eta erritar guztiak Kukubel ez zala sorgina autortu bear izan eban.

Ori atan bazan,
ez bazan,
ez neuri esan.

(erri ipuina)

Iniaki MARTIARTU
1996ko irailean

BERBA-LAPIKOA

maitagarri = mari, azti-aalmenak dauazan andra ona (sorginaren bestelakoa).

eiztari = eizari, eizan (kazan) egiten dauana.

amorratu = sutsu, burubero, porrokatu (zeozer egitea biziro gogo-gogoko dauana).

suiskilu = zizpa, eskopeta.

-Ren zelatan (egon) = -ren begira (egon), -ren adi-adi (egon).

Triskaka = saltoka, jauzika.

biamonean = urrengo egunean.

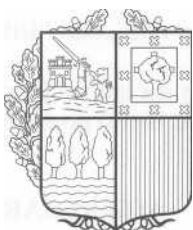
arren = mesedez, otoi.

ondomoko guztiak = dan-danak (bape itzi barik).

zarraparra = zarata andi, zalapart, burrundara.

arnasestu = itobear, arnasbear, itoaldi, itomen.

neke-neke egin = guztiz nekatu, indargetu.

**Eusko Jaurlaritzaren
Laguntzaz.**

Kultur Saila'k diruz lagundutako aldizkaria.